

Εφημερίς Θεσσαλική Φωνή, έτος 5ο, αρ. φ. 1641, 8 Απριλίου 1929

Η χθεσινή σπουδαιότατη πλουτοπαραγωγική διάλεξις του κ. Τσιμοπούλου. Τα υδραυλικά έργα

Ενώπιον πολυπληθεστάτου ακροατηρίου εξ όλων των τάξεων, εδόθη χθες εν τη μεγάλη αιθούση της «Άρνης», η πρώτη διάλεξις παρά του κ. Ν. Τσιμοπούλου, με θέμα τα υδραυλικά έργα. Το θέμα τούτο εχειρίσθη ο ομιλητής εις όλας τας λεπτομερείας του με τοιαύτην ευφράδειαν και πειστικήν γλώσσαν, ώστε ν' απέλθωσι πάντες ευχαριστημένοι, αλλά και να χρησιμεύσωσι ως μεγάλοι προπαγανδισταί της εκτελέσεως των έργων τούτων με τας ίδιας δυνάμεις μας. Τον κ. Τσιμόπουλον, δια μικράς εισηγήσεως, παρουσίασεν ο Πρόεδρος της Λαϊκής Βιβλιοθήκης κ. Απ. Βογιατζής. Εν αρχή ο ομιλητής εξήγησε την αιτίαν των πλημμυρών, οφειλομένων εις την καταστροφήν των δασών και τα δύο στενά Κουτσοχείρου και Βερνίζι, εξ ης αιτίας εκαλύφθησαν από τα νερά τα βάθρα της γεφύρας Κουτσοχείρου και την οποίαν καταδικάζει εις νέαν καταστροφήν, εάν δεν γίνουν τα υδραυλικά. Αναφέρει τα υπάρχοντα αρχαία ίχνη υδραυλικών εν Θεσσαλία ως και την απωλεσθείσαν πρώτην μελέτην επί Τρικούπη της Γαλλικής αποστολής κατά το 1897. Την μετάκλησιν του Δεπέρτσικου παρά της επιτροπής των υδραυλικών εκ της εθνικής Τραπέζης των σιδηροδρόμων Θεσσαλίας και του υπουργείου, ως και την εκτέλεσιν του τοπογραφικού χάρτου της Θεσσαλίας παρά του Σίμπερτ. Αναπτύσσει λεπτομερώς πάντα τα έργα της μελέτης Νόμπιλε και ιδίως τη επαρχίας μας. Παραλλήλως παρουσιάζει την αποστολήν των ιχθυολόγων δια την ταυτόχρονον δημιουργίαν ιχθυοτροφείων προς εκμετάλλευσιν των αφθονούντων ιχθύων και εξαιρετικώς της τούρνας εκ της οποίας παράγεται το μαύρο χαβιάρι. Μετά ταύτα εξιστορεί ο κ. Τσιμόπουλος τα παρουσιασθέντα πρώτα νέφη κατά της μελέτης Νόμπιλε και την πολεμικήν κατ' αυτών των κ.κ. Δημητροπούλου, Στυλιανίδου και Βλιάμου. Ούτοι προτείνουν την διαρκή δια της Κάρλας, περιορισμένης εις κοίτην μόνον, ροήν προς Βόλον μεγάλης ποσότητος ύδατος εκ του Πηνειού προς παραγωγήν δια της πτώσεως των 32 μέτρων τεραστίας ηλεκτρικής δυνάμεως. Ο τελευταίος προτείνει επίσης την κατασκευήν διώρυγος εκ του ΒΑ άκρου της πεδιάδος Καρδίτσης προς Γούνιτσαν (μεταξύ Ντομπρούζε και σιδηροδρομικής γραμμής) και εκείθεν διασταυρωμένου του Πηνειού κατ' ευθείαν εις το στενόν Βερνίζι δια του οποίου τα νερά θα διέρχωνται δι' εκσφενδονίσεως. Αλλά το σπουδαιότερον, όπερ ανέτρεψε την μελέτην του Νόμπιλε, είναι η εσφαλμένη παρ' αυτού υπολογισθείσα ταχύτης του Πηνειού εις 16 μέτρα, ενώ η πραγματική τοιαύτη είναι 42 μέτρων και εις την ταχύτητα ταύτην, εάν αι προβλεπόμεναι όχθαι υποχωρήσουν εις τι σημείον η Θεσσαλία θα είναι καταδικασμένη εις τρομεράν καταστροφήν. Προ του σοβαρού τούτου κλονισμού της αξίας των έργων η κυβέρνησις ανέθεσε την μελέτην εις την εταιρείαν Ζάξων, ήτις προτείνει τον διαχωρισμόν των ορεινών από των πεδινών υδάτων δια της κατασκευής εις τας στενωτέρας φάραγγας της εξόδου των ποταμών Εννιπέως, Σοφαδίτικου, Πλιούρη, Πορταϊκού, Πηνειού, Τρικκαλιώτου, Ζαρκινού και Τιταρισίου, οκτώ μεγάλων λιμνών, εκ των οποίων των Σοφάδων, Μουζακίου και Τυρνάβου θα παράγουν και μεγάλην ηλεκτρικήν δύναμιν. Δια της κατασκευής των έργων ο μεν Νόμπιλε εξασφαλίζει 214.030 στρέμματα εκ των οποίων θα αρδεύωνται 107.000 ο δε Ζάξων 2.199.000 εξ ων θα αρδεύωνται 493.000. Η δαπάνη του πρώτου είναι 39.000.000 χρ. Δρ. με ημερομίσθια του 1883 η πραγματική δε μετά της διαφοράς 70.000.000 χρ. Δρ. Επίσης η μελέτη του Ζάξων, εκ χρ. Δρ. 139.000.000 προς αποπεράτωσιν εντός 6 ετών είναι ηυξημένη εις το διπλάσιον, ήτοι και ταύτης το πραγματικόν ποσόν είναι το αυτό εξ 70.000.000 χρ. δρ. Εξηγεί, ότι οι αντικρούοντες την κατασκευήν των έργων ως μη εχόντων απόδοσιν προς κάλυψιν του δανείου στηρίζονται επί δαπάνης του Ζάξων, όστις επρόκειτο να αναλάβη και την εκτέλεσιν